

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Actio Decima Tertia Calchedonensis Concilii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

consuetudines, conferentur: & iussit vestram magnificentiam simul cum sancto Concilio cognoscere, & causae terminum dare. Rogo itaq; vt * cognoscatis preces meas, & causam meam audiatis, & mihi quae sunt iusta, seruetis. Gloriosissimi iudices dixerunt: Relegantur preces. Beronicianus vir deuotus, magistrilianus & secretarius diuini consistorii, legit.

* legantur preces, meo,

Eunomii Nicomediensis littera ad Valentinianum & Marcianum Augustos. * cuiusque gentis ac generis hominum

Terrae marisq; & totius gentis hominum dominis, Flauis Valentiniانو & Marciano perpetuis Augustis, supplicatio & postulatio ab Eunomio episcopo, & omnidero Nicomediensis metropolitae sanctae Dei ecclesiae catholicae.

DEVS vobis regnum & omnium rerum imperium, [vt omnes gubernaretis] ad salutem orbis terrarum, & pacem sanctarum ecclesiarum, iuste donauit. Quapropter ante omnia & per omnia, piissimi & Christi amantissimi principes, pro orthodoxa & saluberrima fidei dogmatibus cogitatis, tam haereticorum fremitus extinguentes, quam * pia dogmata ad lucem deducetes. Vnde proferimus nos maiestatis vestrae vestigiis, vt iubeatis arceri iniustitiam quae aduersum nos a reuerendissimo episcopo Nicano Anastasio est praesumpta; quatenus valeamus, congrua Christianis pace fruente, sine * intermissione mysteria diuina perficere. Memoratus enim reuerendissimus Anastasius, neque

* piorum dogmatum iura ad

* distractio-

καὶ ἐστὶν, φυλαχθῆναι καὶ ἐκείλους τῶν ἡμετέρων μεγαλοπρεπέων ἀμα τῆ ἀγία συνόδω ἀκοῦσαι, καὶ πῦνον δοῦναι τῶν προσήμων. Ὁρα καλῶ πίνω ἀναγνωθῆναι τὰς δεήσεις μου, καὶ τὸ προσήμα ἀκούσθῆναι, καὶ τὰ δίκαιά μοι φυλαχθῆναι. Ὁ ἐν δόξῃ πατρὶ ἀρχόντες εἶπον ἀναγνωστέοντες αἱ δεήσεις. Βερονικιανὸς ὁ κατωσιωμῶν σινηρητάειος τῷ θεῷ κοινοῦσθαι αὐτῶν.

ANNO CHRISTI 451.

* Τῆς γῆς καὶ θαλάσσης καὶ παντὸς αἵθερος ἔθνους καὶ γένους δεσποτῆς, Φλαυίους Οὐαλεντινιανῶν καὶ Μαρκιανῶν, τοῖς αἰωνίοις Αὐγούστοις, δεήσεις καὶ ἱκεσία παρὰ Εὐνομίου Ἐπισκόπου, καὶ παντὸς τῆς κλήρου τῆς κατὰ Νικομήδιαν μητροπολιν ἀγίας τῆς θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας.

ΘΕΟΣ τὸ βασιλεύειν ἡμῖν καὶ κρατεῖν τῆς ὅλων ἐπισημοῦς τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰρήνην τῆς ἀγίων ἐκκλησιῶν, δικαίως δεδώρηται. διὸ διὰ πάντων τε καὶ μὲν πάντων, βιστεύεται καὶ φιλόχρηστοι βασιλεῖς, τῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ὑγιῶν δόγματων φρονήσετε, τὰ μὲν τῆς αἰρέσεων φρονήματα σβέσαντες, τὰ δὲ τῆς βίσεων δόγματων εἰς φῶς ἀγαθόντες δίκαια. προσήμωμον πίνω τοῖς ἡγεσι τῶν ἡμετέρων κρατοῖς, κελύσαι καλυθῆναι τῶν καθ' ἡμῶν παρὰ τῆς βλαβερατοῦ Ἐπισκόπου τῆς Νικαίας Αναστασίου τομῆς εἶσαν ἀδικίαν, ὡς διωθῆναι ἡμᾶς τῆς προσκοῦσης Χριστιανῶν εἰρήνης δόξαυοντας, ἀσεβείας τῆς τῆς θεοῦ λειτουργίας ἐκτελεῖν. ὁ γὰρ μνημονεύεις βλαβεράτος Αναστασίου μήτε

110 CA P.I. ANNO CHRISTI 451. Ὁ τῷ θεῷ ἀμα τῆ ἀγία συνόδω ἀκοῦσαι, καὶ πῦνον δοῦναι τῶν προσήμων. Ὁρα καλῶ πίνω ἀναγνωθῆναι τὰς δεήσεις μου, καὶ τὸ προσήμα ἀκούσθῆναι, καὶ τὰ δίκαιά μοι φυλαχθῆναι. Ὁ ἐν δόξῃ πατρὶ ἀρχόντες εἶπον ἀναγνωστέοντες αἱ δεήσεις. Βερονικιανὸς ὁ κατωσιωμῶν σινηρητάειος τῷ θεῷ κοινοῦσθαι αὐτῶν. Ἐπισημοῦς τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰρήνην τῆς ἀγίων ἐκκλησιῶν, δικαίως δεδώρηται. διὸ διὰ πάντων τε καὶ μὲν πάντων, βιστεύεται καὶ φιλόχρηστοι βασιλεῖς, τῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ὑγιῶν δόγματων φρονήσετε, τὰ μὲν τῆς αἰρέσεων φρονήματα σβέσαντες, τὰ δὲ τῆς βίσεων δόγματων εἰς φῶς ἀγαθόντες δίκαια. προσήμωμον πίνω τοῖς ἡγεσι τῶν ἡμετέρων κρατοῖς, κελύσαι καλυθῆναι τῶν καθ' ἡμῶν παρὰ τῆς βλαβερατοῦ Ἐπισκόπου τῆς Νικαίας Αναστασίου τομῆς εἶσαν ἀδικίαν, ὡς διωθῆναι ἡμᾶς τῆς προσκοῦσης Χριστιανῶν εἰρήνης δόξαυοντας, ἀσεβείας τῆς τῆς θεοῦ λειτουργίας ἐκτελεῖν. ὁ γὰρ μνημονεύεις βλαβεράτος Αναστασίου μήτε

ANNO
CHRISTI
451.

Ἐπεὶ τὸ θεοῦ λαμβάνων πρὸ ὀφθαλ-
μῶν φέρεται, μήτε εἶναι τῆς δισθεσίας
ἡμῶν ἐν τρεπόμενοι νόμοις, συζητεῖν
καὶ καταρτῶσιν ἐν τῇ Βιθυνίᾳ ἐ-
παρχίᾳ πρῶτον εἶναι κερσιστάτας
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις βασιλικοῖς τε καὶ
κατοικητοῖς τύποις, ἀρτῶσαν τὰ ἡμῶν
παρὰ τῶν νόμων τῆς δισθεσίας ἡμῶν,
καὶ τὰ παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δε-
σμῶν ὑπαρξάντα δίκαια· ἀπὸ οὐ-
δέως ποτε τῶν πρὸ αὐτῶν ἐπισκόπων
παρασαλεύειν ἢ κινεῖν ἐπεχείρησε.
Μὴ δὲ οὗτος πλεονεκτεῖν ἡμᾶς καὶ
ταρταρῶσιν ἡρώσας, τὸ ἐπὶ κακοῖς ἰ-
σχυρῶν δόξαν λογιζόμενος· ὡς ταύτης
ἐνεκα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀγάθης καὶ οἰκου-
μενικῆς συνόδου λυβέλλοις ἐπισκοπῶν
ἡμῶν. Ἐπὶ τῆς ἀκροάσεως εἰς
ἐκέρτατον χωρεῖ, καὶ δεδούκαμεν,
μὴ πρὸς λυθυσίης τῆς συνόδου δεξι-
σθῆναι τὰ ἡμέτερα δίκαια, δεόμεθα, νά-
μασι τῶν ἡμετέρων κερσιστῶν ἀνυπερ-
βίως ἡυμῶν τὴν ἀκρόασιν· πρὸν-
τες τῶν ὧν ἐδεήθημεν, τὰς συνήθεις
δικαίαις ὑπὲρ τῶν αἰωνίου ἡμῶν κερ-
σιστῶν τῶν δεασῶν Χριστῶν ἀναπέμ-
ψομεν.

Οἱ ἐνδοξοτάτοι ἀρχόντες εἶπον· Ἐ-
πεὶ ταῦτα ὁ διαβεβήσας ἐπίσκοπος
Ἀναστάσιος δικυμοροζαῖται; Ἀναστά-
σιος ἐπίσκοπος τῆς Νικαίαν πόλεως
εἶπεν· ἠπείσατό με, ὅτι ἐγὼ ἐκαμνοπό-
μησα ἐν τῶν μεταξὺ, ἢ ἐβίασα μὲν. ἐν
δείξει, ἂν λέγῃ. ἐγὼ δὲ τὸ ἐναντίον ἐ-
χω δεῖξαι, ὅτι καὶ ἠρπασέ μου παροι-
κίας, καὶ πολλά, ἃ ἐκεῖ ἐστιν ἕδος ποιῆν
ἐν Νικομηδείᾳ, ἐπίσησεν ἐπὶ ἐμοῦ, καὶ
λυβέλλοις πανταχοῦ, ἐν τῶν ἡμετέρων
δεξιμοροσῶν, καὶ ἀξίων τὰ δίκαια
μου γυμνασθῶν καὶ δεξιμοροσῶν
Concil. Tom. 9.

timorem Dei præ oculis sumēs,
neque leges pietatis vestræ re-
ueritus, * confundit & contur-
bat in Bithyniorum prouincia
[absque consuetudine] formas
& * ecclesiasticas & imperiales,
quæ hæcenus tenuisse noscun-
tur in ecclesiis, inuadendo iura
quæ nobis pietatis vestræ legi-
bus & ecclesiasticis sanctioni-
bus sunt collata, quæ nullus ali-
quando præcessorum eius epi-
scoporum * iubere aut mouere
tentauit. Solus autem hic per cu-
piditatem opprimere nos & cō-
turbare cœpit, in malis victo-
rem ac superiorem esse, gloriam
credens; ita vt huius rei gratia
huic sancto & vniuersali Conci-
lio libellos cogeremur offerre.
Sed quoniam audientia in dil-
ationem cedit, & formidamus,
ne forte dimisso Concilio iura
nostra vacuentur, supplicamus
nutu vestræ maiestatis audient-
iam nostram sine dilatione fieri:
vt dum impetrauerimus quæ
poscimus, consuetas orationes
Domino Deo pro æterna vestra
potestate soluamus.

Gloriosissimi iudices dixerūt:
Quid ad hæc reuerendissimus
Anastasius allegat? Anastasius
reuerendissimus episcopus Ni-
cænæ ecclesiæ dixit: Accusauit
me, quasi ego aliquas nouitates
inter hæc introduxissem, aut
violentiam fecerim. vnum ex
his quæ dicit, ostendat. Ego au-
tem * diuersa monstraturus sum,
quoniam abripuit parochias
meas, & multa, quæ non est
consuetudo facere Nicomediensem,
fecit in me, & passus sum * in om-
nibus: supplicans archiepisco-
po, & iura mea examinari depo-
scens secundum antiquitatem
N

*confunde-
re & con-
turbare
molitur in

*imperiales
& canoni-
cas, quæ in
ecclesiis vi-
guerunt,

*f.turbare

*contritiū

*vbique;

ANNO CHRISTI 451.

& regulas: nec enim ego aliquid amplius volo. Gloriosissimi iudices dixerunt: *Proprie dicat Dei amantissimus Eunomius episcopus, in quo iniustitiam ab Anastasio reuerendissimo episcopo passus est. Eunomius reuerendissimus episcopus Nicomediae dixit: Secundum consuetudinem quam tenebant superiores mei & eius, subiectas habeo in prouincia Bithyniorum ecclesias: reuerendissimus autem episcopus Anastasius clericos ecclesiae Basilinopolis mihi* subiectos excommunicauit, quod Canonibus prohibetur. Anastasius reuerendissimus episcopus Nicææ dixit: Prius ostendat, quia & Basilinopolis sub ipso est, & quia ego clericos ecclesiae suae excommunicatos effeci. hæc duo probet. Ego autem ostendam Basilinopolim sub Nicæa * iam olim fuisse; nam regio fuit eius: id curia nouit. & dicat curia, sub quo fuit Basilinopolis, si non fuit regio Nicææ. Gloriosissimi iudices dixerunt: Quomodo te monstrare promittis, Basilinopolis sanctissimam ecclesiam sub Nicæa esse? vtrum secundum Canones, an ex aliqua consuetudine? Anastasius reuerendissimus episcopus Nicææ dixit: Sicut * Tacteus & Doris regiones sunt sub Nicæa, sic fuit ante hoc Basilinopolis sub Nicæa. Imperator quidam Iulianus (aut nescio quis ante eum) fecit eam ciuitatē, & sumens ex Nicæa curiales, ibi constituit; & consuetudo ex tunc hætenus obseruatur. Et si forte defuerit in Basilinopoli curialis, de Nicæa mittitur ibi, & rursus de Basilinopoli trāsferretur in Nicæam.

*Peculiarit

*subiecta

*semper

*Tactaius

καὶ τῶν κανόνων οὐδὲ γὰρ ἐγὼ πλέον τι
ζητῶ. Ὁ ἐκδοξότατοι ἀρχόντες εἶπον·
ἰδικῶς λεγέτω ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος
Νικομηδείας Εὐνόμιος, καὶ ἢ ἡδύ-
κηται παρὰ Αναστασίου τοῦ ἀλαβέστα-
του ἐπισκόπου. Εὐνόμιος Νικομηδείας
εἶπε· καὶ τὸ κρατῆος ἔδος ἐπὶ τῆς παρῶ
ἐμοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς παρῶ αὐτοῦ, ἕως τε πε-
νήθρας ἐγὼ τὰς ἐν τῇ Βιθυνῶν ἐπαρχίᾳ
ἐκκλησίας· ὁ δὲ ἀλαβέστατος ἐπίσκοπος
Αναστάσιος κληρικοὺς ἐκκλησίας τῆς ἐν
Βασιλινουπόλει, τῆς ἕως τε πενήθρας
ἀκωνωνήτοις ἐποίησεν· ὅπως τοῖς κανόσιν
ἀπειρήται. Αναστάσιος ὁ ἀλαβέστατος
ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπε· πρῶτον δεῖ-
ξει, ὅτι καὶ Βασιλινούπολις ὑπὸ αὐτὸν
ἔστι, καὶ ὅτι ἐγὼ κληρικοὺς ἀκωνωνή-
τοις ἐποίησα. Ταῦτο δεῖξει· ἐγὼ δὲ δεῖ-
κνυμι Βασιλινούπολιν αἰεὶ ὑπὸ Νί-
καίας γηρομνήτου καὶ γὰρ ῥεγαῶν ἑνὶ αὐ-
τῆς· πῦντα τὰ βουλομένηα οἶδε· καὶ εἶ-
ποι, ὑπὸ Νίκαίας ἑνὶ Βασιλινουπόλει, εἰ μὴ
ῥεγαῶν ἑνὶ Νικαίας. Ὁ ἐκδοξότατοι
ἀρχόντες εἶπον· καὶ ποῖον ζήτησον δόδοξ-
κυνῶν ἐπαγγέλλῃ, ἢ καὶ Βασιλινούπο-
λιν ἀνωτάτω ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Νί-
καίας εἶναι; ποῖον καὶ τῶν κανόνων, ἢ ἐκ
συνηθείας ἑνός; Αναστάσιος ὁ ἀλαβέ-
στατος ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπεν· ὡς περ
Τακταῖος καὶ Δωρεὶς ῥεγαῶν εἰσιν ὑπὸ
τῶν Νικαίων, οὕτως ἑνὶ παρῶ τούτου καὶ
Βασιλινούπολις ὑπὸ τῶν Νικαίων. Βα-
σιλεὺς ἕως Ιουλιανός, ἢ ἐκ οἴδα τις παρῶ
αὐτοῦ, ἐποίησεν αὐτῶν πόλιν· καὶ λαβὼν
δόδοξ Νικαίας παρῶ ματθουμῶν, κα-
τέστησεν ἐκεῖ· καὶ τὸ ἔδος δόδοξ τότε ἕως νῦν
ἔτι κρατῆος. ἐὰν λείψῃ ἐν Βασιλινου-
πόλει παρῶ ματθουμῶν, δόδοξ Νι-
καίας πέμπεται ἐκεῖ· καὶ πάλιν δόδοξ
Βασιλινουπόλεως μεθίστα ἐν Νικαία.

LEO P.I.
ANNO CHRISTI 451.
καὶ τῶν κανόνων οὐδὲ γὰρ ἐγὼ πλέον τι
ζητῶ. Ὁ ἐκδοξότατοι ἀρχόντες εἶπον·
ἰδικῶς λεγέτω ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος
Νικομηδείας Εὐνόμιος, καὶ ἢ ἡδύ-
κηται παρὰ Αναστασίου τοῦ ἀλαβέστα-
του ἐπισκόπου. Εὐνόμιος Νικομηδείας
εἶπε· καὶ τὸ κρατῆος ἔδος ἐπὶ τῆς παρῶ
ἐμοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς παρῶ αὐτοῦ, ἕως τε πε-
νήθρας ἐγὼ τὰς ἐν τῇ Βιθυνῶν ἐπαρχίᾳ
ἐκκλησίας· ὁ δὲ ἀλαβέστατος ἐπίσκοπος
Αναστάσιος κληρικοὺς ἐκκλησίας τῆς ἐν
Βασιλινουπόλει, τῆς ἕως τε πενήθρας
ἀκωνωνήτοις ἐποίησεν· ὅπως τοῖς κανόσιν
ἀπειρήται. Αναστάσιος ὁ ἀλαβέστατος
ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπε· πρῶτον δεῖ-
ξει, ὅτι καὶ Βασιλινούπολις ὑπὸ αὐτὸν
ἔστι, καὶ ὅτι ἐγὼ κληρικοὺς ἀκωνωνή-
τοις ἐποίησα. Ταῦτο δεῖξει· ἐγὼ δὲ δεῖ-
κνυμι Βασιλινούπολιν αἰεὶ ὑπὸ Νί-
καίας γηρομνήτου καὶ γὰρ ῥεγαῶν ἑνὶ αὐ-
τῆς· πῦντα τὰ βουλομένηα οἶδε· καὶ εἶ-
ποι, ὑπὸ Νίκαίας ἑνὶ Βασιλινουπόλει, εἰ μὴ
ῥεγαῶν ἑνὶ Νικαίας. Ὁ ἐκδοξότατοι
ἀρχόντες εἶπον· καὶ ποῖον ζήτησον δόδοξ-
κυνῶν ἐπαγγέλλῃ, ἢ καὶ Βασιλινούπο-
λιν ἀνωτάτω ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Νί-
καίας εἶναι; ποῖον καὶ τῶν κανόνων, ἢ ἐκ
συνηθείας ἑνός; Αναστάσιος ὁ ἀλαβέ-
στατος ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπεν· ὡς περ
Τακταῖος καὶ Δωρεὶς ῥεγαῶν εἰσιν ὑπὸ
τῶν Νικαίων, οὕτως ἑνὶ παρῶ τούτου καὶ
Βασιλινούπολις ὑπὸ τῶν Νικαίων. Βα-
σιλεὺς ἕως Ιουλιανός, ἢ ἐκ οἴδα τις παρῶ
αὐτοῦ, ἐποίησεν αὐτῶν πόλιν· καὶ λαβὼν
δόδοξ Νικαίας παρῶ ματθουμῶν, κα-
τέστησεν ἐκεῖ· καὶ τὸ ἔδος δόδοξ τότε ἕως νῦν
ἔτι κρατῆος. ἐὰν λείψῃ ἐν Βασιλινου-
πόλει παρῶ ματθουμῶν, δόδοξ Νι-
καίας πέμπεται ἐκεῖ· καὶ πάλιν δόδοξ
Βασιλινουπόλεως μεθίστα ἐν Νικαία.

ANNO CHRISTI 451.

καὶ ἡ παλαιὰ οὐσα βεργίων, πάλιν κτ' αὐτὰ ἐβλήετο πόλις. Ἐξ ἐκείνου φαίνεται ὁ Νικαίας Ἐπίσκοπον χροτονήσας ἐκεῖ καὶ ἄπαξ, καὶ δὲ ἡ κτ' καὶ εἰσὶν Ἐπιστολαὶ τῆς μακαρίου Ἰωάννου Ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Νικαίας Ἐπίσκοπον, ὡς ἀπελθεῖν, καὶ διορθώσασθαι τὴν ἐκκλησίαν, ὡς αὐτὸν παροικούσαν. ἔχω γράμματα πρὸς τὸν μακαρίου Προκλή. δεικνυμι ἐγὼ, πόσοι δὲ τὸν Νικαίας ἐχροτονήσασαν· καὶ δείξει καὶ οὗτος, πόσοι δὲ τὸν Νικομηδείας ἐχροτονήσασαν. Εὐνόμιος ὁ βλαβέστατος Ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· οὐ δύναται δείξαι χροτονήσας πεποινκώς· εἰ δὲ καὶ ἐποίησεν καθ' ὑφάρπυλιν ἄπαξ, ἐμοὶ οὐδὲν κτ' εἶναι κανόνας παρεκείναι δυνάται. Αναστάσιος ὁ βλαβέστατος Ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐκ ἐγὼ, δὲ ὁ παρ' ἐμοὶ ἐποίησεν. Εὐνόμιος ὁ βλαβέστατος Ἐπίσκοπος εἶπεν· ἄπαξ ἐποίησεν, ὡς λέγεις, ἢ πολλάκις; εἰ ἄπαξ ἐποίησεν καθ' ὑφάρπυλιν ἕνα, ἢ συμβαίνει, ὅτι ἐκεῖ εἶχε ἑπιτιμωμῆτα Ἐπίσκοπον ἢ μητρόπολιν Νικομηδείας, καὶ ἐδέησε παρὰ τῆς Νικαίας γνέσθαι, οὐδὲν παρεκείναι ἐμοὶ κτ' εἶναι κανόνας. δύναμαι γὰρ ἐγὼ δείξαι, πολλοὶ μὲν δὲ τὸν Νικομηδείας χροτονηθέντας, οὐδὲ ἐκ οἶδα εἰ δυνήσονται ἕνα δείξαι. Αναστάσιος ὁ βλαβέστατος εἶπεν· ὅτι πόλις ἐβλήετο ἢ Βασιλινούπολις, ἢ ἡ παλαιὰ Ἐφέσος ἐχροτονήσασαν; Εὐνόμιος ὁ βλαβέστατος εἶπεν· ὅτι ἀφώρισεν κληρικοὶς Βασιλινουπόλεως ἐμοὶ ὑποκειμένοις, δυνάμαι δείξαι. μάρτυρα καλῶ τὸν ἀγιώτατον Ἐπιτοπίσκοπον τῆς μεγαλοπόλεως, ὅστις ἐδείξατο

Quæ cum prius fuisset regio, postea ciuitas effecta est: ex illo perspicuum est ab episcopo Nicæno ibidem episcopum fuisse ordinatum & semel & secundo. Et sunt epistolæ beati Ioannis episcopi Constantinopolitani ad Nicænum episcopum, vt iret & emendaret ecclesiam, tamquam sibimet competentem. Habeo literas ad beatæ memoriæ Proclum. Ostendo ego, quot a Nicæa ordinati sunt: & ostendat hic quoque quot a Nicomedia sunt ordinati. Eunomius reuerendissimus episcopus Nicomediæ dixit: Neque quidem potest ostendere ordinationem se fecisse: quod et si fecit semel per subreptionem, secundum Canones nequaquam mihi præiudicare potest. Anastasius reuerendissimus episcopus dixit: Non ego, sed decessor meus fecit. Eunomius reuerendissimus episcopus dixit: Semel fecit, sicut dicis, an frequenter? Si semel fecit per subreptionem, vel contigit forte, vt tunc non haberet episcopum metropolis Nicomediæ, & indignum a Nicæno fieri, hinc nullum mihi præiudicium secundum regulas generatur. Possum enim ego monstrare, multos quidem a Nicomedia ordinatos: tu vero nescio si possis vel vnum ostendere. Anastasius reuerendissimus episcopus dixit: Quando ciuitas facta est Basilinopolis, quis prius ordinavit? Eunomius reuerendissimus episcopus dixit: Quia excommunicauit clericos Basilinopolis mihi subiectos, possum ostendere. Testem voco sanctissimum magnæ Constantinopolis archiepiscopum, qui sus-

Concil. Tom. 9.

N ij

cepit eos, & reddidit eis communionem. Anastasius reuerendissimus episcopus dixit: Non vere dicis. Eunomius reuerendissimus episcopus dixit: Da epistolam domni archiepiscopi, vbi reddidit eis communionē, & vbi scripsit tibi, quod præter Canones fecisti. ostendo decreta Basilinopolitanorum, vbi rogauerunt de episcopo: tu ostende vbi rogauerunt * Nicænum, vt eis daret episcopum. Anastasius reuerendissimus episcopus dixit: Iubete me probare paululum. Obruli libellos archiepiscopo qui fuit, rogans eum vt vocaret domnum Eunomium episcopum, & audiret inter iura nostra. Dedit literas & ad me & ad eum, scribens ambobus, ac dicens: Nullus vestrum introducat aliquam nouitatem, sed confistite in rebus antiquis. Ego enim noui, quomodo debeam metropoles honorare. Et habeo huiusmodi literas & ego, & ipse. Accepi ego, sicut dixi, tales literas; sciunt hoc & notarii: dicant & alii. Venerunt Basilinopolitani clerici, adentes me aduersus episcopum suum. Ego custodiens mandata archiepiscopi, dixi: Non vos suscipio, sed abite ad archiepiscopum: & si mihi iusserit, audiam. Et relinquentes illi & me & ipsum, venerunt ad sanctitatem domni Eunomii: dederunt ei libellos aduersus episcopum suum. Misit ipse repente, præsentans episcopum Basilinopolis: confugit episcopus Basilinopolis ad me. Gloriosissimi iudices dixerunt: Canones legantur. Beronicianus vir deuotus, magistrianus & secretarius diui-

* Nicænos.

αὐτῶν, καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὴν κοινωνίαν. Αναστάσιος ὁ ὀβλαβέστατος ἑπίσκοπος εἶπεν οὐ λέγεις ἀληθῆς. Εὐνόμιος ὁ ὀβλαβέστατος ἑπίσκοπος εἶπε· δὸς τὴν ἐπιστολὴν τῆς κυροῦ τῆς ἑρχεπισκοποῦ, ὅπου ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὴν κοινωνίαν, ἔῳπου ἐγραμμένον, ὡς παρὰ κανόνας πεποιηκόσιν. δεικνύων τὰ φέροντα βασιλίου πολιτῶν, ὅπου παρεκλέσασιν πρὸς τὸν ἐπίσκοπον· σὺ δ' εἶξον, ποδὸς ἀρχιεπίσκοπος Νικαεῖς, ὡς ἐδυνάμην αὐτοῖς ἑπίσκοπον. Αναστάσιος ὁ ὀβλαβέστατος ἑπίσκοπος εἶπεν· κελύσατέ με διδάξαι μικρόν. ἐπέδωκα λιβέλλους τῶν ἑρχεπισκοπῶν γενομένων, ἀξίων αὐτὸν καλέσαι τὸ κύριον Εὐνόμιον ἑπίσκοπον, ἔδωκα δὲ διαδοσὴν μεταξὺ τῶν δικῶν ἡμῶν. δίδωσι γραμμάτια ἔσθ' ἔμε καὶ πρὸς αὐτὸν, γραμμάτια ἀμφοτέρους, ὅτι μηδεὶς ἡμῶν μηδὲν κανοτομείτω, ἀλλὰ σιζήτε τοῖς ἑρχαίοις. οἶδα γὰρ ἐγὼ, πῶς ὀφείλω τὰς μητροπόλεις ἡμῶν. καὶ ἐγὼ τῶν αὐτῶν γραμμάτια ἔδωκα, καὶ αὐτοῖς λαμβάνω, ὡς εἶπον, τὰ τοιαῦτα γραμμάτια. ἴσασιν καὶ ὀνομαστοὶ εἰπωσὶ καὶ ἄλλοι. ἐρχονται ὀνομαστοὶ βασιλίου πόλεως κληρικοὶ ἐντυχίν μοι καὶ τῆς ἐπίσκοπου αὐτοῦ. φυλάξων ἐγὼ τὰς παρατελείας τῆς ἑρχεπισκοποῦ, λέγω· οὐδέχομαι ὑμᾶς, ἀλλ' ἀπέλθετε πρὸς τὸν ἑρχεπίσκοπον· καὶ εἰὰν κελύσῃ μοι, ἀκούω. καὶ εἰδόντες οὐκ εἶπον καὶ ἐγὼ καὶ αὐτὸν, ἐρχονται πρὸς τὸ ἀγιστεῖν τῆς κυροῦ Εὐνομίου· δίδωσιν αὐτῷ λιβέλλους καὶ τῆς ἐπίσκοπου τῆς ἰδίας. πέμπει αὐτὸς ὀνομαστοὺς παριστῶν ἑπίσκοπον βασιλίου πόλεως· προσφύλαξ' ὀνομαστοὺς βασιλίου πόλεως πρὸς ἐμέ. ὁ ἐνδοξὸς πᾶσι ἀρχόντες εἶπον· ἀγαθὸν σκεῖσθαι οὐ κανόνες. Βερονικιανὸς ὁ κατωσιμαδῆς ση-

ANNO
CHRISTI
451.LEO
P.I.
ANNO
CHRISTI
451.
πρὸς τὸν
ἐπίσκοπον
ἀγαθὸν
ἀγαθὸν.

Εὐνόμιος
ὁ ὀβλαβέστατος
ἐπίσκοπος
εἶπεν οὐ λέγεις
ἀληθῆς. Εὐνόμιος
ὁ ὀβλαβέστατος
ἐπίσκοπος εἶπε·
δὸς τὴν ἐπιστολὴν
τῆς κυροῦ τῆς
ἑρχεπισκοποῦ,
ὅπου ἀπέδωκεν
αὐτοῖς τὴν
κοινωνίαν, ἔῳπου
ἐγραμμένον,
ὡς παρὰ κανόνας
πεποιηκόσιν.
δεικνύων τὰ
φέροντα βασιλίου
πολιτῶν, ὅπου
παρεκλέσασιν
πρὸς τὸν ἐπίσκοπον·
σὺ δ' εἶξον, ποδὸς
ἀρχιεπίσκοπος
Νικαεῖς, ὡς ἐδυνάμην
αὐτοῖς ἑπίσκοπον.
Αναστάσιος ὁ ὀβλαβέστατος
ἐπίσκοπος εἶπεν·
κелύσατέ με διδάξαι
μικρόν. ἐπέδωκα
λιβέλλους τῶν ἑρχεπισκοπῶν
γενομένων, ἀξίων
αὐτὸν καλέσαι τὸ
κύριον Εὐνόμιον
ἐπίσκοπον, ἔδωκα
δὲ διαδοσὴν
μεταξὺ τῶν δικῶν
ἡμῶν. δίδωσι
γραμμάτια ἔσθ' ἔμε
καὶ πρὸς αὐτὸν,
γραμμάτια ἀμφοτέρους,
ὅτι μηδεὶς ἡμῶν
μηδὲν κανοτομείτω,
ἀλλὰ σιζήτε τοῖς
ἑρχαίοις. οἶδα γὰρ
ἐγὼ, πῶς ὀφείλω
τὰς μητροπόλεις
ἡμῶν. καὶ ἐγὼ τῶν
αὐτῶν γραμμάτια
ἔδωκα, καὶ αὐτοῖς
λαμβάνω, ὡς εἶπον,
τὰ τοιαῦτα γραμμάτια.
ἴσασιν καὶ ὀνομαστοὶ
εἰπωσὶ καὶ ἄλλοι.
ἐρχονται ὀνομαστοὶ
βασιλίου πόλεως
κληρικοὶ ἐντυχίν μοι
καὶ τῆς ἐπίσκοπου
αὐτοῦ. φυλάξων
ἐγὼ τὰς παρατελείας
τῆς ἑρχεπισκοποῦ,
λέγω· οὐδέχομαι
ὑμᾶς, ἀλλ' ἀπέλθετε
πρὸς τὸν ἑρχεπίσκοπον·
καὶ εἰὰν κελύσῃ μοι,
ἀκούω. καὶ εἰδόντες
οὐκ εἶπον καὶ ἐγὼ
καὶ αὐτὸν, ἐρχονται
πρὸς τὸ ἀγιστεῖν
τῆς κυροῦ Εὐνομίου·
δίδωσιν αὐτῷ
λιβέλλους καὶ τῆς
ἐπίσκοπου τῆς ἰδίας.
πέμπει αὐτὸς ὀνομαστοὺς
παριστῶν ἑπίσκοπον
βασιλίου πόλεως·
προσφύλαξ' ὀνομαστοὺς
βασιλίου πόλεως
πρὸς ἐμέ. ὁ ἐνδοξὸς
πᾶσι ἀρχόντες
εἶπον· ἀγαθὸν
σκεῖσθαι οὐ κανόνες.
Βερονικιανὸς ὁ
κατωσιμαδῆς ση-

Εἰ καὶ
ἐπι
καὶ πρὸς
τὸν βασιλέα

ANNO CHRISTI 451

κρηταλειου απο βελιου επιδοντος παδρα ευνομίου τε διαλαβεσατου ανεγνω.

ni confistorii, ex codice dato ab Eunomio reuerendissimo episcopo legit.

ΚΕΦΑΛ. 51.

CAPVT VI.

Επισκοπον παροσική μάλιεα μδρ ισοδ πάντων τή εν τή επαρχία επσκοπον κεισεαδαι· ει δε δυσχερές ειη το ποιοδτον, η δια κειπεύρουσαν αιάκλω, η δια μήκος οδοδ, εε απαντρεεις επσκοπουρ σωμαροιδροις, συμψηφων γιοιδρών και τή απόντων, εσωπηιδρών δια γεαμματων, ποιειδαμ τιτω χροτονια. το δε κύρος τή γιοιδρών διοισα καθ' ειας λω επαρχίαν τω μητρολίτη.

Episcopum oportet quidem praecipue ab omnibus episcopis prouincialibus ordinari: si vero hoc difficile est, aut propter iminentem necessitatem, aut propter itineris longitudinem, ex omnibus ad hoc ipsum tribus vna congregatis, & in vno decernentibus, & absentibus per literas consentientibus, ordinationem fieri. Potestas autem gestorum vniuscuiusque prouinciae metropolitanano episcopo competit.

Est Can. 4. Concilii Nicani.

* omnino tres in vno congregatos, & in eandem sententiam consentientibus, et absentibus, & per literas consentientibus, ordinationem pettere.

Αναστασιου ο διαλαβεσατος επσκοπος Νικαίας ειπε· σοιζω τω κανόνι. ει μη ειμι μητρολίτης, εκ εγω μέρο ουδε εγω εκεί. ε ενδοξοτατοι αρχοντες ειπον· επιδοντ κη πιδον ζηπον τα τω μητρολίτου δικαμα ελας. Αναστασιου ο διαλαβεσατος ειπεν· αιενω αναγνωδιωαι τω νόμον. ε ενδοξοτατοι αρχοντες ειπον· αναγνωσεδω και επιδοντος αυε παρα Αναστασιου τε διαλαβεσατου επσκοπου, Κωνσαντινου ο κεισωιδρος σηκηταειος τε ζου κονιστωλειου, και μαγιστριανοδ, ανεγνω.

Anastathus reuerendissimus episcopus dixit: Consentio Canoni. Si non sum metropolitanus, nec ego illic habeo potestatem. Gloriosissimi iudices dixerunt: Ostende quemadmodum iura metropolitanani habes. Anastathus reuerendissimus episcopus dixit: Supplico relegendem. Gloriosissimi iudices dixerunt: Legatur. Et dante Anastasio reuerendissimo episcopo, Constantinus vir deuotus, magistrianus & secretarius diuini confistorii, legit.

* partem.

Ερμηνεία νόμου.

Interpretatio legis.

Αυτοκράτορες Καισαρες Φλαύιο Ουαλεντινιανόδ και Ουάληδ, βιτυχειδ, βισεβειδ, σεβατοιδ, αιώνιοι νικηται, λέγουσι Νικαβισον.

Imperatores Caesares Flauius Valentinianus & Valens, pii, felices, Augusti, perpetui victores, salutem dicunt Nicenis.

Valentinianus & Valens imp. littera, quibus Nicæa ciuitati conferretur privilegium, quod sit metropolitano. Flauii

ΕΙ και η ασουδη η ημετερα δηλη πασι και πεδβλεπηι γέρονεν, εε ου της βασιλείας το ιωιεραναβεθηκοδ,

LICET studium nostrum ex illo manifestum atque clarum sit cunctis, ex quo regni sublimitatem & publicam gub-

* ad sim- man huius

* iucundi- tatis * Itaque cū sit olim me- tropolis ap- pellata, e. h. i. a. conti- neant, quæ- cumque Ni- comedien- sibus nostra lege concec- fa sunt, nul- la d. e. p. quin eadē immota * coronatū

bernationem Dei voluntate suscepimus; verumtamen & * super principatum huius felicitatis adiciamus, quoniam vestra ciuitas sub initium completa gaudio, & exultans super nostra felicitate, * gratiæ atque lætitiæ omni populo causa facta est. * Propterea licet metropolitana olim est nominata, & hoc leges antiquæ continent, tamen legem nobis proferentibus, nulla dubitatio esse poterit, eo quod hæc immota & firma permaneant, & temporibus futuris augenda: & de cetero hunc etiam in vestra ciuitate * exornantes, procedere fanciuimus. Permaneat igitur in perpetuum ista consuetudo, & ciuitas vestra sit metropolitana, consuetudine tamen in processu Bithyniæ iudicis permanente. Nullus enim aufert aliquid aliorum. Ergo voluntate Dei vestræ ciuitatis dignitas augetur. Gaudentes itaque, orationes vestras duplicate, & lætamini in his, in quibus hic vobis præbetur honor, omni dubietate in futurum vacante; conspicientes quemadmodum perpetuam * pacem & prouidentiam ex nostris sanctionibus impetrauistis.

Eunomius reuerendissimus episcopus Nicomediæ dixit: Rogo vestram magnificentiam, vt iubeatis legi legem Nicomediensibus post hæc concessam. Gloriosissimi iudices dixerunt: Legatur. Et dante Eunomio reuerendissimo episcopo, Beronicianus vir deuotus, secretarius diuini confistorii, legit.

* benigni- tatem

καὶ τῆς δημοσίᾳς τοῦ οὐρανοῦ βουλή- σι τῆς κρείττης ἰσοδυναμίᾳ, ὁμοῦς παρὸς τοῦτοις ἀποστολῶν καὶ εἰς τὴν δεξιὴν αὐτῆς τῆς ἀπυρίας ὅτι γε ἡ ὑ- μετέρα πόλις ὡσαναπληθεῖσα, καὶ γαυρωθεῖσα ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἀπυρίας, χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης παντὶ δημοσίᾳ γέρονε. διὸ δὴ ἐπὶ τῆς μητροπόλεως παλαιῶνομασθῆναι, καὶ τῶτο νομοί πα- λαίοι ἐπιείχουσι, τὰ αὐτὰ ἀπὸ Νικο- μηδῶσι νομοθετουμένων ἡμῶν ἀφ᾽ ἑ- ξεν, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἐχόντων διώ- ται, τὸ ἀσάλευτον καὶ ἰσχυρὸν ἔμμεν, καὶ εἰς τὸ ἐπέτα ἀξιοσησομένον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς αὐτὸν ἐλάττω, ἐν τῆς ἡμετέρας πό- λει παρὸς ἡμᾶς ἐπισησομένον. διαμνησ- τῶν εἰς τὸ διλυκεῖς ἢ σωθήσα αὐτῆ, καὶ ἡ πόλις ἡμῶν μητροπόλις ἔστω, τῆς σωτηρίας τῆς ἐπὶ τῆς παρθένου τῆς Βιθυ- νιαρχῆς διαμνηστούσης. οὐδεὶς γὰρ ἀφαι- ρεῖται π τῆς ἄλλων. βουλήσιν τῆς κρείτ- τος ἀξιοθεῖ τῆς ἡμετέρας πόλεως τὸ ἀξίωμα. χαίροντες τῶν τῶν ἀπυρίας διπλασιάζετε, & ἡδεῖτε ἐφ᾽ οἷς αὐτῆ ἡ ζωὴ ἡμῶν παρέχεται, πᾶσις ἀμφιβο- λίας εἰς τὸ ἐξῆς ἰσοδυναμίας σωσομέν- τες, ὅπως ἀγωνίου παρὸς ὁπποῖς καὶ παρ- νοίας ἐκ τῆς ἡμετέρας διασπομάτων πε- τυρῆκατε.

Εὐνόμιος ὁ ἀλαβείας ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀξίω τῶν ἡμετέρων μεγα- λοπρέπειαν κελεύσασιν ἀναγνωθῆναι τὸ νόμον τὸ παραχρηστῆτα Νικομη- δῶσι μὲν πάντα. ἐνδοξότατοι ἀρ- χοντες εἶπον· ἀναγνωστέτω. καὶ ἐπι- δοθέντος αὐτῶν παρὰ Εὐνομίου τῆς ἀλα- βείας ἐπίσκοπου, Βερονικιανὸς ὁ καθεστωμένον σικρητῆρος τῆς δίου κοιτιστῶρος ἀνέγνω.

Leo P.I. ANNO CHRISTI 457. Οὐρανίου... Η ΠΕΡ... ἔστω δὲ... Νικητῶν... Οὐρανίου... ἔστω δὲ... Νικητῶν... Οὐρανίου... ἔστω δὲ... Νικητῶν...

ANNO CHRISTI 451.

Οὐαλεντιανὸς βίσεβις, βίτυχις Αὐ-
ρουσος, Νικομηδέωσι χεῖρεν.

Valentinianus pius, felix Augustus, Nicomediensibus salutem.

Valentiniani imp. privilegium Nicomediensi civitati concessum.

Ἡ ΠΕΡΙ τὰ περιβλήγια τῆς πό-
λεως τῆς ὑμετέρας πόλεως ὑπαρ-
ξασα δερχαία συνήθεια φυλαχθήσε-
ται. οὔτε γὰρ ἡ παροδίκη τῆς ἑμῆς τῆς
Νικαέων πόλεως τὸ δικασίον τὸ ὑμέτερον
διώματα βλάψαι, ὅποτε ἐπαύξεται τὸ
ἀξίωμα τῆς Νικομηδέων, εἴη ἢ οἰκίη,
ἢ ἐν διωτῶ τοπω οὔσα, μηδὲ πόλεως
ὀνόματι καλεῖται.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· οὐ-
δέ ἐν μὲν θεῖον ἡράμιμα πρὸς ἐπισκό-
που διαλέγεται· ἐκαστὸν δὲ πλὴν ἑ-
μῶν τῆς μητροπόλεως παρεχί. τὸ δὲ
θεῖον ἡράμιμα τῆς θείας λιξέως Οὐα-
λεντιανὸς καὶ Οὐαλεντος, πτωχεύ-
ται τῆ Νικαέων παραχόν τὸ μηδὲ πο-
λιτικὸν δικασίον, ἰδικῶς παρακελεύεται
τῆς ἄλλων μηδὲν ὑφαιρεῖσθαι πόλεως
καὶ ὁ κανὼν τῆς αἰγίων πατέρων πρὸς
ἐνὸς μητροπόλιτου καθ' ἑκάστου τῆς ἐ-
παρχίαν διαγορεύει. ἢ τοίνυν τῆ ἀ-
γία συνόδου παρίσταται πρὸς τούτου· ἢ
ἀγία συνόδος ἐβόησεν· ὁ κανὼν κρα-
τεῖται· τοῖς κανόσι τὸ ἱκανὸν γινέ-
σθαι. Ἀπικὸς ὁ βλαβεράτος ἐπίσκο-
πος Νικοπόλεως παλαμῆς Ἡπείρου εἶ-
πεν· ὁ κανὼν οὕτως διαγορεύει, ὥστε ἐν
μῆ ἐκάστη τῆς ἐπαρχίαν τὸ κύριον
ἔχον τῆς μητροπόλεως, καὶ αὐτὸν
καθίσταν πάντας ἐδὲν ὑπὸ πλὴν αὐτῶν ἐ-
παρχίαν ὄντας ἐπισκόποις· καὶ αὐτῆ
ὄδῃ ἢ διανοία τῶ κανόνος. τῷ δὲ τῆς Νι-
κομηδέας, ἐπὶ τῆς δερχαίου αὐτῆ μη-
τροπόλις ὄβρι, κερχεώσεται, πάντας ἐδὲν
ὑπὸ πλὴν ἐπαρχίαν αὐτῶ ὄντας ἐπισκό-
ποις χροτονεῖν· ἢ ἀγία συνόδος εἶπε·
ταῦτα πάντες βουλόμθα· ταῦτα πάντες

CIRCA priuilegia ciuitatis
vestrae, quæ olim fuerint,
prisca consuetudo seruetur.
Neque enim honoris adiectio
Nicanorum ciuitatis ius ve-
strum lædere poterit, cum au-
geatur dignitas Nicomediensium
ciuitatis, quando illa quæ
secundo loco est, metropolis
nomine vocatur.

Gloriosissimi iudices dixe-
runt: Nullæ quidem ex his di-
uinæ literæ de episcopatu lo-
quuntur: vtræque enim de ho-
nore referuntur metropolitanarum
urbium. Sacræ autem literæ
diuinæ memoriæ Valentiniani
& Valentis, quæ tunc Nicæ-
næ ciuitati præbuerunt metro-
politicum ius, proprie præci-
piunt ab aliis ciuitatibus nihil
auferri: & regula sanctorum
patrum de vno metropolita in
vnaquaque prouincia decreuit.
Quid igitur hac de re Concilio
sancto videtur? Sancta Synodus
clamauit: Canones teneant, Ca-
nonibus satisfiat. Atticus reue-
rendissimus episcopus Nicopolis
veteris Epiri dixit: Regula
ita præcipit, vt in vnaquaque
prouincia metropolitanus ha-
beat potestatem, & ipse consti-
tuat omnes qui in ea prouincia
sunt, episcopos: & hic est sen-
sus regulæ. Nicomediensis au-
tem episcopus, quoniam ab
initio hæc metropolis est, de-
bet omnes episcopos qui in ea-
dem prouincia sunt, ordina-
re. Sancta Synodus dixit: Hæc
omnes volumus, hæc omnes

* fuerat,

* honorem tribuunt metropolitanis urbibus.

* iam pridem

supplicamus, hæc vbiq̄ue teneant, hæc omnibus placent. Ioannes, Constantinus, Patricius, [Petrus,] & reliqui reuerendissimi episcopi Ponticæ diocesis, [per vnum ipsorum Ioannem,] dixerunt: Canones vnum sciunt metropolitam antiquiorem: & manifestum est, quoniam religiosissimo episcopo Nicomedicæ ordinationes competunt, & quia leges etiam (sicut perspexit & vestra magnificentia) nomine metropolis solummodo honorauerunt * Nicænum, & præponitur reliquis episcopis prouinciæ honore solummodo. Sancta Synodus dixit: Regulariter docuerunt, bene docuerunt: omnes hæc ipsa dicimus.

* Nicænam ciuitatem,

Aetius archidiaconus splendidissimæ Constantinopolis dixit: Suggestimus vestræ magnificentiæ, rogantes vt nullū præiudiciū Constantinopolitanæ sanctissimæ sedi fiat ex his quæ nunc * proferuntur a sanctissimis archiepiscopis, vel quæ mouentur inter Dei amantissimum episcopum Nicomedienfium Eunomium, & Dei amantissimum episcopum Nicænum Anastasium, aut quæ inter eos ordinantur. Sanctissima enim Constantinopolitana sedes aut ordinationem ipsa facit in Basili-nopoli cum reliquis, aut eam permittit fieri, sicut literis quæ * fiunt, vel factæ sunt sæpius, ostendere possumus. Et rogamus, vt epistolæ proponantur. Sancta Synodus clamauit: Canones teneant: Canonibus satisfiat. Gloriosissimi iudices dixerunt: Autoritatem quidem metropolitani inter ecclesias prouinciæ Bithyniæ, Nicomedienfis reue-

* interlocutorie dicta sunt a sanctiss. episcopis, Nicomedienfis ciuitatis Eunomio, & Dei amantissimo Nicænorum episcopo Anastasio, aut quæ de eis constituta sunt.

* veniunt, aut venerūt

δέδοµθα· ταῦτα πανταχοῦ κρατήτω· ταῦτα πᾶσιν ἑρέσκει· Ἰωάννης, Κωνσταντίνος, Πατριάρχης, καὶ ὁ λοιπὸν διακρίσεις ἑπισκοποὶ τῆς Ποντικῆς διοικήσεως εἶπον· Ὁ κανὼν ἴσασιν ἓνα μητροπολίτου ὅδε ἑξαπόλιτον· καὶ ὄχι ἄλλον, ὡς τὸ διοικητικῶν ἑπισκοπῶν Νικομηδείας διαφέρεισιν αἱ χροτονίαι· καὶ ὅτι καὶ αἱ νομοθεσίαι, ὡς συνείδει καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια, ὀνόματι μητροπόλεως μόνω ἐπίσταται τὴν Νικαίαν, καθ' ἡμᾶς δὲ τῶν λοιπῶν ἑπισκοπῶν τῆς ἐπαρχίας τῆ ἡμῶν μόνη· ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· κανονικῶς ἐδίδαξαν, καλῶς ἐδίδαξαν· πάντες τὰ αὐτὰ λέγουσιν.

Αἰτίος ἑξοδιάκονος τῆς μεγαλυνίου Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ὑποβάλλουμι τῆ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια, ἀφραχλουῦντες, ὡς μηδὲν ἀποκεῖμα τῶν Κωνσταντινουπόλεως ἀγιοπατέρων θεῶν ἐν ἐκείνῳ τῶν διακρίσεων παρὰ τῶν ὁμοιωτῶν ἑπισκοπῶν, τῆς Νικομηδείαν πόλεως Εὐνομίου, καὶ τῆς Θεοφιλεστάτου ἑπισκοποῦ τῆς Νικαίων Αναστασίου, ἡ τὰ ἐπ' αὐτοῖς τυπούμεθα· ὁ ἑξοιωτῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θεῶν ἡ τὴν χροτονίαν αὐτὸς ἐνεργεῖ ἐν τῇ Βασιλινουπόλει μὲν τῶν λοιπῶν, ἡ ἑπισκοπῶν ἡρώδου, καθὼς καὶ τὰ φοιτητικὰ ἡρώματα, ἡ φοιτητικὰ πολλὰς, δεῖξαι διωρίσεται· καὶ ἄλλοι μὲν τὰς ἑπιστολάς ἀπεβληθῆναι· ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· Ὁ κανὼν κρατήτωσαν· τοῖς κανόσι τὸ ἵκανὸν γινέσθω· Ὁ ἐνδοξότατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· τὴν μὲν αὐθεντίαν τῆς μητροπόλεως ἐν ταῖς ἐξοιωτικαῖς ἐκκλησίαις ὁ Νικομηδείας διακρίσεις

LEO P.I.

ANNO CHRISTI 451.

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΥΠΑΡΧΟΥΣ

ANNO CHRISTI 451.

Ἐξέτατος Ἐπίσκοπος ἔξει, τῆς Νικαίας
πρωτοῦ ἱεροῦ μέγιστος τῆς μητροπόλεως ἑ-
ρχοῦτος, ἰσοκρίτου δὲ καὶ μέγιστος τῆς
ἄλλων Ἐπισκοπῶν τῆς ἐπαρχίας τῆς
τῆς Νικομηδείας· τῶτο γὰρ καὶ τῆς ἀγίας
παρέστη σωθῶν. ὅσα δὲ τῶ θένω τῆς
καὶ τῶ μεγαλόνομου Κωνσταντινου-
πολιν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἀεὶ τῆς χ-
ροτοτείν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀμύθηται,
ταῦτα καὶ τῶ οἰκείαν Ἐπί τῆς ἀγίας
γυμνασθήσεται σωθῶν. Εὐνόμιος ὁ
ἄναξ Ἐξέτατος Ἐπίσκοπος Νικομηδείαν
εἶπεν· ὡχαριστῶ τῆ δικαιοσύνη τῆς
μεγαλοπρεπείας ἡμῶν, καὶ ἀγαπῶ τῶ
ἄρχιεπίσκοπον τῆς μεγαλόνομου Κων-
σταντινουπόλεως, κρατιώτων τῆς κα-
νόνων. Ἐνδοξοτάτοι ἀρχιεπίσκοποι εἶπον·
ἀείρηκας, γέγραπται.*

rendissimus habebit episcopus,
Nicaeno habente honorem me-
tropolitani tantummodo, sub-
iacente autem ad exemplum a-
liorum episcoporum prouin-
cia Nicomediensi. Hoc enim
visum est etiam sancto Conci-
lio. Quaecumque autem sedi
Constantinopolitanae sanctissi-
mae ecclesiae de *ordinationibus
prouinciae competunt, haec suo
ordine coram sancto Concilio ex-
aminabuntur. Eunomius reue-
rendissimus episcopus Nicome-
diae dixit: Gratias ago iustitiae
iudicii magnificentiae vestrae, &
diligio archiepiscopum splendi-
dissimae Constantinopolis, ob-
tinentibus utique regulis. Glo-
riosissimi iudices dixerunt: Quae
dixisti, conscripta sunt.*

*faciendis
ordinatio-
nibus in
prouinciis

*Latine, le-
gi, legimus,
legit.

ΠΡΑΞΙΣ ΙΔ.
ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΛΧΗΔΟΝΙ
ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.

ACTIO DECIMA
QUARTA CALCHEDO-
NENSIS CONCILII.

ΥΠΑΤΕΙΑΣ τῆς δευτέρου ἡμῶν
Μαρκιανῶ τῆς αἰωνίου Αὐγού-
στου, ἔπειθ' ἀλωθιστοῦ τῆς καὶ μίας
καλανδῶν Νομβρίου, ἐν Καλχηδό-
νι καὶ κέλευσιν τῆς ἰστορίας καὶ βίβλου
ἐξέτατος ἡμῶν δευτέρου Μαρκιανῶ τῆς
αἰωνίου Αὐγούστου, σωελδόντων ἐν τῇ
ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μέγιστος
Εὐφημίας, τῆς μεγαλοπρεπείας καὶ
ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου, δόξου ἰσά-
πων καὶ πατριάρχου Ανατολίου, ἔπειθ' με-
γαλοπρεπείας τῆς ἐνδοξοτάτου ἐπι-
σκοποῦ τῆς ἱερῆς πρωτοῦ Παλλადίου,
καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας καὶ ἐνδοξοτάτης
μαγίστρου τῆς τῶν ὀφθαλμῶν Βιθυνίας
λαοσωθῶντων ἡ καὶ Παρλασίνης καὶ Λα-
κωνίας τῆς ἀναξέτατων Ἐπισκοπῶν, καὶ
Βονιφάτιος τῆς ἀναξέτατης πρεσβυτέρου,
Concil. Tom. 9.

CONSVLATV domini no-
stri Marciani perpetui Au-
gusti, & qui fuerit nuntiatu-
s, sub die pridie Kalendas No-
uemb. Calchedone secundum
iussionem diuinissimi & piissimi
principis, conuenientibus in
sanctissima ecclesia sanctae mar-
tyris Euphemiae, magnificen-
tissimo & gloriosissimo magis-
tro militum, & exconsule ac
patricio Anatolio, & magnifi-
centissimo & gloriosissimo praefecto
sacrorum praetoriorum
Palladio, & magnificentissimo
& gloriosissimo magistro diui-
norum officiorum Vincomalo:
conuenientibus etiam Pascha-
fino & Lucentio reuerendissi-
mis episcopis, & Bonifacio re-
uerendissimo presbytero, vi-
O